

mellettel együtt: 50 kr.

szépirodalomnak a harsogó és ironik támasztó Kálmán, Komócsy László Palágyi László, dr. Murányi Ernő, Kókai, Büchner Lina, Nagy, V. Gaál Karolina, Kar-

kozott a legélénkebb, leg- eseményeit s a leghire-

te a legújabb divat- a mennyiben a neve- olyan kérdés, a melyet

gondolkozza meg évenként

akal, sakk-, kép-, szám- jutalmakat kapnak. gondozomnak a kik ez iránt

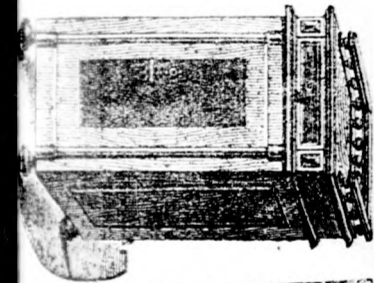
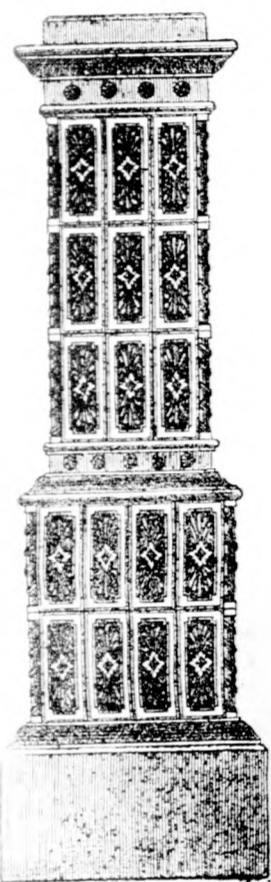
kracjazar csomagolási és a ki 3 frt előfizetési össze- beküld, annak két re- csomagolási és posta- gy regényt küld ajánlva

annak elismerésül egy

den könyvkereskedésben.

di Lapok" kindolivalatala

unk. 5-6

ezikk

a-kavé

an terjedve.

hozzá.

vé

száadható, a nélkül, hogy

Ö ITAL,

erczig főzni.

gygel

25 kr.
10 kr.
5 kr.

enez utódai

en-Bécs

A. J. Varga Lajos és

Előfizetési árak

helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — —
Negyedévre . . . 2 — 50 —
Egy óra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz-
lemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésben,
Szinyai Gyula kiadó lakásán (Kis-estap-
utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELVÉVEL

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb
terjedelmű s többszöri hirdetések alku-
szerint jutányos áron vételek fel. Bélyeg-
díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonság sora 50 kr.

Nyilttéri közlemények minden petit sora
50 krajczár.

Hirdetések felvételnek Szinyai Gyulánál
és a szerkesztőségben.

Kéziratok nem adtnak vissza

Moral.

A véletlen frivol játéka-e vagy sok-
kal inkább az események logikája szelint
előbb-utóbb jogát követelő Nemezis úgy
akarta, hogy Debreczenben tegnap dél-
előtt a magyar politikai élet szégyene és
dicsősége egyszerre táruljon fel a sorsa
fölött határozó nemzet előtt. Vakmerően
kérdkedve amaz a vele kinálkozó elő-
nyökkel, önérdemében szerényen meg-
huzódva és csak hűségére büszkén emez.

Mert a politikai ledérség és a poli-
tikai erkölcs kettős próbája elé állított
tegnap ennek a tekintélyes nagy magyar
városnak népe, mely feje egy országrésze-
nek s melynek példáját nem egyszer
várta szorongó szívvel egész Magyaror-
szág. A pártállás szerinti különbség
mintha egy percze háttérbe vonult volna
az ellenkező irányu meggyőződések kö-
zös tisztessége elől s e pillanatban ta-
gadhatatlanul mindenki előtt méltán az
lehet az első kérdés: szentesíteni fogja-e
Debreczen közönsége azt a politikailag
erkölcstelen házasságot, mely tegnap a
város háza nagytermében megkötöttet vagy
pedig tiszta hódolattal meghajolván ama
zászló előtt, melyre a politikai tisztesség s
változhatatlan elvhűség kipróbált igazsá-
gait írta fel egy negyedszázad küzdelme, test-
véri kezet nyújt és szeretettel várja győ-
zelmünket még az is, a ki szintoly ki-
tartással követelt elvei miatt velünk ed-
dig nem harcolhatott.

Imé, a koczka végkép elvetetett. A
nagy nyilvánosság előtt tegnap vált többé
már le nem tagadható ténynyé, a mit
mi rég megmondottunk s a mit eddig az
egész eljárásból méltó egyeneslelkű-
séggel következetesen letagadtak. Tudtuk
mi még a II. kerület ez idő szerinti
kormánypárti tisztelt képviselőjelöltjének
egyéb dolgait is, de mi csupa egyéni ki-
méletből nem akartunk azokkal kirukkolni.
Erre a kíméletre azonban aligha tart az
többé számot, a ki immár, mint tegnapi
beszédjéből nyíltan következtethetni, fel-
oldva érzi magát mindazon tekintetek
alól, a melyekkel az országgyűlés felosz-
latásáig függetlenségi párti választóinak
tartozott. Helyes! Mi a magunk ré-
széről megadjuk az abszolutoriumot s
szabad legyen örvendenünk, hogy egy-

mástól megszabadultunk s ne méltózas-
sék tőlünk rossz néven venni, ha ama
reményünknek adunk kifejezést, hogy
nehány hét múlva annyi közünk sem
lesz egymáshoz, a mennyi kapocs a meg-
választott képviselő s az ellene küzdő
választók között lehet.

Ennek leplezetlen kijelentése mellett
nem szükséges részünkről semmiféle le-
leplezés. El fogja nekünk hinni mindenki
s a ki kételkednék benne saját szemei-
vel győződhetik meg róla, hogy igen jó
kézből eredő levél van birtokunkban,
mely a t. jelölt urról a Pesti Napló által
nyilvánosságra hozott adatokat rendelke-
zésünkre bocsájtotta. Mi ez adatokat nem
közöltük. A Pesti Naplóban azonban el-
olvashatja azokat mindenki s mi csak
az igen tisztelt képviselőjelölt urnak amaz
irigylésremelő jó természetére kívánunk
rámutatni, a melylyel egyformán képes
magát a függetlenségi párt és a nemzeti
párt iránti köteles tekintetek alól eman-
cipálni. És ezzel ebben a dologban vé-
geztünk egymással. Ha még netalán tol-
lunkra kerül, nem tehetünk róla, a vá-
lasztási küzdelmeket nem a függetlenségi
párt mindég egyazon elvet valló orga-
numa tette elkeseredetté. De minek is
beszelnénk most erről többet? Sedet
post equitem atra cura — amugy is; mi sok
mindenről hallgathatunk.

Azonban két dologról még is meg-
kell kissé emlékeznünk. Egyik az a mód,
melylyel a kormánypárt II. kerületi tisz-
telt jelöltje a pártönkivüliséggel való szo-
katást s a »pártválasztást« a maga részé-
ről kimagyarázta. E szerint a volt képví-
selő ur azt akarná elhíttetni, hogy ő híven
megfelelt annak a programmnak, amely-
nek alapján a függetlenségi párt megvá-
lasztotta. Okoskodása az, hogy őt a mult
országgyűlésre megválasztották pártönki-
vüli programmal, ő egészen az ország-
gyűlés feloszlásáig pártönkivüli maradt,
így neki senki jogosan szemrehányást
nem tehet, hogy most, mandátuma lejár-
ván, pártönkivüliségből kilép s magának
pártot választ.

Mi ehhez a választáshoz minden-
esetre gratulálunk, — hogy gorombák ne
legyünk, nem a volt képviselő urnak, hogy
ezzel a neki tetszetős morállal az általa
választott párt úgy nolle-velle befogadta,

hanem a tisztelt ellenpártnak, a mely
most annyira biztos a maga dolgában,
hogy örömmel fogadhatja annak az urnak
az ajánlközését, a ki ugyan előbb
másutt is szerencsét próbált, de most
szánva-bánva bűneit, igaz poenitenttiát té-
szzen s fogadja, hogy amiképen előbb
szétrobbantotta, azonképpen most megint
összeeskábálja a Debreczenben is egye-
dül üdvözítő kormánypártot. Azonban
az ellen a felfogás ellen, hogy ez az
okoskodás a tiszta politikai morálnak
megfelelne, határozottan tiltakozunk
kell. Mi uton-módon jntott Dr. Király
Ferencz ur ahhoz, hogy most magának
»pártot válasszhasson.« Vajjon ha a füg-
getlenségi pártot ellenzéki szellemű pár-
tonkivüli programmjával nem sikerül
vala magának megnyernie, volna-e
most módjában kormánypárti
programmal szerencsét pró-
bálni? Kijelentjük, hogy az igenlő fele-
letet senki fiának el nem hisszük.

A másik, a mit szó nélkül nem
hagyhatunk a volt képviselő urnak amaz
annyaniban naiv próbálkozása, mikép De-
brezen világos fejű választóinak azt insi-
nuálja, hogy hitelre talál, mikor a maga
elvhűségét igazolni akarja. Az önálló
jegybank hive volt multkori program-
beszédje szerint, a z most is kormány-
párti programjában, de támogatja a
közös bank intézményét, mert az szerinte a
legkényesebb magyar igényeket is kielégíti.
Látni való tehát, hogy a volt képviselő
ur ma is az, a ki volt, az önálló magyar
nemzeti bank tántorithatlan elvhűségű
bajnoka, mint a huytan Antonius értette
Brutusra, hogy »Brutus becsületes em-
ber.« A tisztelt jelölt ur továbbá maga
hozakodik elő azzal a másik kényes kér-
dással is, hogy ellenzéki programjában
az önálló magyar vámtérület hívének
vallotta magát. Hü ő ehhez az elvhez
is, ma is, a kormánypárt bünbocsánattal
teli kebelében. Csakhogy a közös vámté-
rületben a magyar ipar, a magyar keres-
kedelem igen jól érezheti magát, kész
tehát a kormánynak a közös vámtérület
fenntartására irányuló politikáját támogatni.
Világos tehát, hogy vak, a ki nem látja,
mily tisztán megőrizte a volt képviselő
ur az önálló vámtérület programjához
való törhetetlen ragaszkodását. Tisztán és

törhetetlenül, mint a hogyan Antonius
érti Brutusról, hogy mindazonáltal »Bru-
tus becsületes ember.«

A II. választó-kerület általunk egyéni-
leg mindenestre igen tisztelt volt kép-
viselőjének a beszédjével — ezekben, azt
hiszük hirlapirói lelkiismeretességgel vé-
geztünk. Egyebekben teljes mértékben si-
került bebizonyítania ezuttal is, hogy hi-
ven 3 évi képviselői magatartásához igazi
elemét a hallgatás és nem a szónoklat
művészetében találja fel.

A III. kerület volt képviselője, a ma-
gyar bünyvdi eljárás örökérdemű meg-
alkotója Kőrössy Sándor ur beszédje-
nek méltatását minden lelkifurdalás nél-
kül átengedhetjük tudósítónknak s miután
kifejeztük volna a feletti örömmünket,
hogy Kőrössy Sándor tisztelt batyánk a
hamisítatlan magyar humor eme józüi
képviseelője a mameluk-politika sivár me-
zején, visszatért a pártönkivüliségről ná-
lunk legutóbb tartott beszédében hirdett
kárhuzható meggyőződéséhez-e sza-
kított egyik helybeli lapársunk hasábjain
nem is olyan régi a pártönkivüliséget
dicsőítő álláspontjával: piruló arccsal
hagyjuk oda a politikai immoralitás szo-
moru scénáját s tágult tudóval szívjunk
szabad levegőt, emelkedő lélekkel fordul-
ván a városunkban tegnap lefolyt másik po-
litikai eseményhez, mely a magyar erkölcsök
diadalát, a depr. polgárság nagy zömének
rendületlen elvhűségét tárja fel előttünk
s a bennünk bizó, példánkra váró nem-
zet előtt. Kell erről nekünk sokat be-
szélni? Nevek és tények beszélnek he-
lyettünk. Amott Dr. Király Ferencz és
Kőrössy Sándor urak hirdették elveik-
nek újabb és régebb szegre akasztása
után a kormány tengődő életének nyo-
morúságos kuráját, emitt Thaly Kálmán
emelte magasra az ifju, életerős, a független
magyar államnak általa annyi dicső
küzdelemben fennen lobogtatott zászlóját,
s összesereglett választóinak riadó lelke-
sedése között állott élére a debreczeni
függetlenségi és 48-as párt hű táborának.
A harc megindult. Mi követjük vezérün-
ket az utolsó katonáig Debreczen pol-
gárai nem fogják Thaly Kálmán szavait
meghazudolni, Kossuth Lajos nem fog

A DEBRECZEN TARCZAJA.

Hajósok dala.

Jertek! Halljuk legénység, a kapitány regjét,
Ki messze, messze földön sötét magányban él.
Fölötte ceyprus-ágak zsongó zenéje támad
S körötte búz dall mormol a tenger és a szél.

Látjátok? homlokára, szép, tiszta homlokára
Lehull a végezt árnya — örökre szomoruan.
De gyászban, fájdalomban: tüszoszlop fénye lobban
S nagy lelke átsugárzik a reszkető boron.

Ah, hová lett a gályá, az óriás büszke gályá,
Mely őt vitte merészen, zúgó vizek felett?
Hogy! küzküdt az árval! fénylő vitorlászárnyával
Hogy! szelte át a tengert! s úz a felleget.

Az volt aztán a rémes, az volt a szörnyűséges
Szilaj nagy ut, a melyet e gályá végbevitt!
— Szült, elmerült a habban, rohant a zivatarban
S kevélyen verte vissza hullám-ütéseit!

»Hurrah!-t a kapitányra! Fiúk, az isten áldja!
Sohasem látott olyant, nem, egy hajó se még!
A kormányos csak árny volt. Legyen helyette más!
(szólt)

S az ingó, szörnyű rudra rátette vaskezét.

És vitte azt a gályát, hogy ég, föld megcsodálták:
S tapsolva nézte röptét az ámuló világ.

»Szabadság!« zúgta minden shangod, te hős, te isten!
Haragos felhők árján a végtelenbe szállt.

Aztán... de hisz tudjátok! A többi: gyász meg átok.
S Ó messze, búz magányban búsan, hazátlan él,
Nagy árnyak közt borongva, mint Montblanc büszke
(orma,

Shallgatva: mit szokognak a tenger és a szél?

Felséges magasából, sasként zebbenve, szárnyal
S röpi a tengeren át vívódó szelleme,
Ah, ott lebeg a gályá! Nem ő a kapitány —
Bitangul bálnak is hajh! minden habok vele.

De hogyha vissza jönne, fiúk, ha visszajönne!
Az lenne ám az innep, a diadalmas ut!
Tudom, repülne gályánk, és egy szívevel kiáltnánk:
»Hurrah! Hozott az isten, te régpart, ősz — Kossuth!«

Endrédi Sándor.

A nőcsábító.

Dob Tihamér »fesch« fiu volt; elegáns
meg jelenésben, előkelő magatartásban, válasz-
tékos modoru és tartalékos tiszt... Szóval
olyan férfi, ki a társadalomban positióval, a
barátok előtt tekintélytel s a hölgyek előtt
érdekel bir. Ivott, mint egy bánatos kefekötő,
kártyázott, mintha abból élt volna — én nem
fogom rá! — s udvarolt a szépnemnek, mint-
ha szép érzékét csupán a hölgyek társasága
elégítette volna ki...

Nehogy nagy feneket kerítsék a dolog-

nak, röviden megmondom, hogy Don Juan hi-
rében állt, s ő is annak tartotta magát. Mi
sikerült neki, mi nem: Klio nem jegyezte föl
még eddig, én csupán annyit tudok és pedig
hiteles forrásból, — hogy érte vált el férjétől
Porceza Pálné, a »bajos czizmadiané«, ki pe-
dig négy borzos, vaskos, vásott fiugyermek szü-
lőanyja volt...

De legyőzte benne az anyát a szerelem
és Dob Tihamér diadalmaszkodott!... Én
igy tudom. Arról azonban nem tehetek, hogy
ő engem alaposan mezezőf. Porceza Pálné
személyében egy fiatal földbirtokosnét szökte-
tett meg, ki ezóta Parisban feleli őt is, a fér-
jét is... Persze, hogy így érdekesebb. A va-
lót csak nem vallja meg, pláne mikor Porceza-
né asszonyom Paris helyett itt tartózkodik a
városban, s a dajkaságban keresi az enyhítő
feledést...

De most nagy hadjáratra indult. Persze
hódító hadjáratra.

Csak az idén tünt fel a kis Vilma s már
is érette »pedt« a város aranyos ifjusága, kö-
rülötte nyütte a ki és ki nem fizetett czípő
talpakat, de sajnos, — hiába! Az a kis bohó
gyermekleány csak nevetni, édesen kacagni
tudott, s a turbékoló szerelmi vállomásra ke-
rekre nyitotta nagy fekete szeméit s egész ár-
tatlanul feleli:

— Milyen furcsa! Azt hiszem mind
ketten egy könyvből olvastuk ezt a részt.
Szóval kifogott ő valamennyin; hamar át-

látott az udvarlók agyvelején. Ami nem is oko-
zott olyan szörnyű munkát. Többnyire ritkás
volt az nagyon.

Dob Tihamér tehát actióba lépett. Egy
csunya, komor délután bealított Vilmáékhoz.
Csupán a nagymamát és Vilmát találta honn.
Kellemes meleg szobában fogadták, a nagyma-
ma olvasott, Vilma meg valami kézimunkán
dolgozott a kálya mellett. Kinn a hó hullott
sűrű pelyhekben s csakhamar homálv borult
a szobácskára.

A nagymamát kiszólitotta a szoba-leány.
Végre maguk maradtak. Dob Tihamérban föl-
buzdult az érzés... Kétfelé választot haját
gondosan megsimította, égnek meredő bajuszát
még jobban fölunkorította, kézelőjét előreránta,
s széles nadragján festői ráncokat idomított
keze. Így vágta magát poséba. Még csak azt
szerette volna, ha szive hangosan megdobban
a hatás fokozása céljából; de biz az csak
ugy zakatolt, mint azelőtt.

Fejét bánatosan lecsüggeszté s így kez-
dett szólni.

— Mint a fuvola lány hangja, mint a fu-
valom érinti gyászborult szívemet egy érze-
lem... Vilma, egy érzelem! Hallgattam, néma
voltam, mint egy római kőszobor s szenved-
tem, mint a hirhedett Tantalus. De most szóra
nyílik ajkam, szérpattannak a béklyók s szí-
vem titka napvilágra tör...

Vilmácska nagyot ásított a sötétben s
unottan mondá:

Debreczenben csalódnai. Kossuth Lajos büszke Debreczenre. A legmagyarabb város büszkén, diadalmasan fogja magát a legnagyobb magyar bizodalma méltónak bizonyulnia.

„Politikai erkölcselenség.” Ilyen cím alatt olvastuk a „Pesti Napló”-ban a következő sorokat, melyeket a helyen minden kommentár nélkül közlünk: Debreczen város II-ik kerületében a kormánypart Király Ferenczet jelölte és ő e jelöltséget elfogadta. Király Ferencz a volt országgyűlés idejéről választásban pártönkivüli programmal az ellenzék támogatásával választott meg s bár pártkörbe nem lépett, mindenkor az ellenzékkel szavazott. De még ez nem határoz. Hanem igenis határoz Király Ferencz ur jellemzésére, hogy december hóban ismételve beszélt gróf Apponyi Alberttel s elötte határozott ígéretet tett, hogy ha megválasztatnék, a nemzeti pártnak tagja lesz. Egyszermind beszélt Apponyival arról, hogy ez jelölésének támogatására Debreczenben menjen, mi szándékba is vétetett. E szerint Király Ferencz urat köpenyfogatóknak jelentjük ki a debreczeni választók előtt.

A függetlenségi és 48-as párt gyűlése.

Debreczen I. választó-kerülete tegnap ünnepeit ült. Szeretett képviselője, Thaly Kálmán, megjelent választói körében s lelkes szavakkal buzdította őket az országpolitikai küzdelemre, melyet ily váratlanul a kormány erőszakossága idézett elő.

Thaly Kálmán megjelenése föl-villanyozta az elvtársakat. Az ő rokonszenves egyénisége, elragadó ékesszólása, a mely gyűjt és lelkesít, a párt tagjait megerősítette azon szilárd elhatározásban, hogy a függetlenségi zászlót Debreczenben magasra emelik s diadalra viszik!

Isten áldása lengjen küzdelmeinken! A haza érdeke azt kívánja, hogy küzdelmeinket siker koronázza. Hiszünk, valljuk és reméljük, hogy e siker, a diadalnak rég várt ünnepe, nem is fog elmaradni. Zászlóinkat a téli nap-sugár is díszkoszorúval övezi s ragyogó jel-szava, mely atyjainkat is lelkesítette, a mi szív-veinket is magasztos hangulatban ringatja.

Föl, elvtársaink a küzdelemre! Föl a győzelemre, mely nem fog elmaradni, ha mindannyian kitartóak leszünk. A győzelem reményében bontjuk ki zászlóinkat!

A szó szoros értelmében zsufolóság megtömött terebren nem fért el az összegyűlt választói közönség, mely a tágas udvart is teljesen megtöltötte. Az ülést a debreczeni függetlenségi és 48-as párt érdemes elnöke, Kertész János d. e. 10^{1/2} órákor megnyitván előadja, hogy az országgyűlés a kormány erőszakos intézkedése következtében véget ért, szükségessé vált az előttünk álló képviselő választásokra vonatkozó előintézkedések megtétele. — E végből hivatott ma össze az I. választó kerület függetlenségi és 48-as pártja s indítványozza, hogy az I. kerület függetlenségi és 48-as párti képviselőjelöltjeül Thaly Kálmán (hosszantartó lelkes eljenzés) újból kikiáltassék s az küldöttség által a párt-gyűlésre való megjelenésre fölkeressék.

Az indítvány egyhangú lelkesedéssel elfogadtatván, a küldöttség tagjai, köztük Bekényi Péter, L. Nagy Bálint, Salánki Ferencz s az I. választó kerületnek több előkelő polgára megválasztatván, riadó eljenzések között — csakhamar magukkal hozták Thaly Kálmánt, kit az I. választó kerület nevében Sziny Gyula üdvözölt rövid lelkes

— De Dob ur! közeledik az éj, a nyugalom szaka. Ne zavarjon.

— Igen! meg kell hallgatnia! riad fel Dob s egy teljes óra hosszai pergett, nem törövé semmivel, csak locogott-fecsegett a sötétben, míg végre a szomszéd szoba ajtaja fölöttült s azon a nagymama lépett be, kezében gyertyával.

Éppen meg akarta feddni Vilmát, de amint reá esett tekintete, hangosan elnevette magát.

Dob elképedve nézett oda. Vajjon mi történhetett Vilmával, kiről azt hitte, hogy küzd önmagával: kimondja-e az igent?

Még a hajszja is mintha engedett volna 48-ból, az orra meg éppen megnyult.

Vilma — elaludt.

Ugy, mint ahogy egy egészséges, kis tizenhét éves leány aludni képes.

A nagymama jószágos arcát mosoly derít föl s fiatalkori jó kedvéből mintha viszszaröppent volna egy szikra. Halkan, nehogy Vilmát fölkeltesse, sugta Dobnak:

— Fogadja elösméremem. Ön pompás — garde de dames!

Szegény Dobnak majd megrepedt a dohártyája.

Mint a leforrázott pinesi, somfordált el s mikor tul volt a kapun, csak az boszantotta már, hogy nem kapott — uzsonnát!

A nőcsábító . . .

Dr. Várnai Ferencz.

beszédében fölhíván őt a jelöltségek újból leendő elfogadására.

A szűnni nem akaró eljenzés némi lecsillapulta után azonban újra meg újra felhangzó lelkes orvítók között állott föl ezután Thaly Kálmán kinek riadó tetszés nyilvání-tások között elmondott s ez érzés közvetlen hatása alatt rögtönzött hatalmas beszédjét gyorsiról följegyzés hiányában, sajnálatunkra, csak föbb vonásaiban ösmertethetjük.

Mindenek előtt köszönetet fejezte ki az I-ső kerület függetlenségi és 48-as párti választói iránt, kik immár 9-ik ízben tisztelik őt meg bizalmukkal. Tíz éven, három országgyűlésen keresztül nehéz és nevezetes küzdelmek között, ugy véli sikerült talán bebizonyítania, hogy ezt a bizodalmat kiérdemelni töle telhetőleg legalább törekedett. Halás is lesz életfogytig Debreczen város polgárai iránt, kik őt politikai működésétől eltekintve, előbb talán csak szerény irodalmi nevével ösmertették. Ő egész életét, kora ifjúságát kezdve, a magyar történet tudományának szentelte, igénytelen szereplésében mindenha egyedül a magyar nemzet multja és jövője iránti őnzetlen lelkesedés vezette. Nem hajszta fejedelmek kegyeit s ösztint, büszkén elmondhatja, hogy bár külföldi uralkodók és hatalmasságok részéről nem egy megisztelő kiütetésben részesülhetett, soha semmiféle, bármily magos helyről jött, kiütetésnek annyira nem örvendett, mint a mennyire meghajta őt most Debreczen I-ső kerületének irányában annyi szilárd elhűséggel immár negyedikben nyilvánuló törhetetlen ragaszkodása. Ez a bizalom erőt és kitartást fog neki is kölcsönözni, hogy mint a váratlanul fölhozott országgyűlés alatti örök nevezetességű viták, ugyint a véderő, a honossági s legutóbb a közigazgatási vita alatt, melyekről választói előtt nemsokára még részletebben is alkalma lesz megemlékezni, ugy ha a debreczeni függetlenségi és 48-as párt első kerületi választópolgárainak bizalmából a mandátumot újból elnyernie sikerül, a jövőben a függetlenségi és 48-as párt dicső elveinek megvalósításáért folytatott küzdelemnek lankadatlan harcossá lehessen.

A kormány az ellenzék és különösen a függetlenségi és 48-as párt megtörését czélzó nyílt és alattomos harcában immár a legszelcsőbb eszközöktől sem riad vissza. Abban a hitben, hogy ezáltal a nemzetnek pártunk irányában nyilvánuló bizalmát megtéveszti, megpróbálta holmi kétes árnyalatok előretolásával a választóknak elveinkkel tisztában levő fogalmait összezavarni. Most pedig az országgyűlés minden elfogadható ok nélkül erőszakos és váratlan feloszlításával kész volt a törvényhozás békés munkáját is megakasztani, kész volt a téli választások elrendelésével a nemzeti akarat szabad érvényesülése előtt a legnehezebb akadályokat gördíteni, abban a reményben, hogy ezen kortes erőszakkal sikerülne fog az ellenzék, s különösen a mi pártunk erejét megtörni. Meg van azonban arról győződve, hogy Debreczen polgárainak rendületlen elvszilárdaságán és mindenkoron bebizonyosodott kitartásán a kormány erőszakos kísérlete csufos kudarcot fog vallani. Meg van róla győződve, hogy Debreczen városának függetlenségi és 48-as párti polgárai ez alkalommal a régióél még erősebb, még tömörebb összetartással fognak a mai napon újból kibontott zászló alá sorakozni, hogy megszeressék azt az örömet a jelen kormány által hazájától végképpen megfosztott szent éregnek (szűnni nem akaró, hosszas eljen Kossuth Lajos kiáltások), hogy Debreczen az ő Debreczenre, melynek előhaladása, emelkedése iránt, oly meleg érdeklődéssel viseltetik, mint a főváros mellett egyetlen egy városunk irányában sem, hogy Debreczen hű marad magához ez alkalommal is és a független Magyarország lobogóját az eddiginél még nagyobb diadalra fogja emelni. Ebben a szilárd meggyőződésben, halás szívvel kösözni meg az első kerület függetlenségi és 48-as pártjának megtisztelő bizalmát és a képviselő jelöltséget elfogadja. A perczekig tartó eljen-zaj lecsillapultával L. Nagy Bálint mondott talpraesett rövid beszédében a jelöltség elfogadásáért köszönetet, majd Kertész János pártelnök intézett a választókhöz buzdító szavakat, s a gyűlést Thaly Kálmán viharos éltetése közepette délelőtt 11^{1/2} órákor bezárta.

BELFÖLD.

Szapary paktuma a szászokkal. A »Hermanstädter Zeitung« pénteki számának élén közli: Fontos változásnak nevezünk elebe a volt Királyföldön. A nagyszében-keresztyén-szigeti kerületi bizottság folyó hó 6-án tartott ülésén kijelentette csatlakozását a szabadelvű pártához és elhatározta, hogy a legközelebbi választásnál kormánypartit képviselőt küld az országgyűlésre. Ugyanígy lesz Brassóban és a többi szász választókerületben.

Rendület a főispánokhoz. A belügy-miniszter a következő sürkös rendeletet intézte Magyarországon összes főispánjaihoz: »Méltóságos főispán ur! Ó császári és apostoli királyi Felsége s kormányának azt a szándékát, hogy a jövő 1892—97-iki országgyűlés egybehívása céljából szükséges előintézkedéseket megtehesse, legkegyelmesebben helybenhagyni méltóztatván: részéről akként intézkedtem, hogy a jövő országgyűlésre szóló kegyelmes királyi meghívó-levelek a törvényhatóságoknak és a külön képviselőküldési joggal felruházott városoknak innen folyó évi január hó 5-ik napján megküldessenek. Midőn

erről méltóságodat most eleve értesitem, egy-uttal felkérem méltóságodat, hogy a kegyelmes királyi meghívó levél kihirdetése végett tartandó rendkívüli közgyűlés egybehívása iránt jelen rendelet vétele után azonnal és akként intézkedni sziveskedjék, miszerint az a törvény által megengedett legrövidebb idő alatt mulaszthatlanul megtartassék. Fogadja méltóságod tiszteletlen nyilváníását. Budapest, 1892. évi január hó 5-én. (Sürgős.) Szapary gróf s. k.

A mágnás-gárda. Szapary testőrséget akar magának gyűjteni a parlamentben ifjabb arisztokratákból, kiket nagy számmal szerződötetett jelöltekül. Az így alakítandó gárda soraiban már ott látjuk a négy András-sy grófot, Gézát, Sándort, Tivadart és Gyulát, Szapary Lászlót, kit Londonból hívnak haza a diplomáciából Lovrinba, hol folyó hó 20-án tartja programbeszédét. Ide számítható az ifjú Sztáray gr., b. Radvánszky Géza, gr. Hadik Sándor. Valóban kiváncsiak vagyunk, hogyan fog ezen kiválóan udvari »szabad-elvű arisztokrácia« a magyar nemzet parlamentjében szerepelni.

KÜLFÖLD.

Anarchistáktól megostromolt város. Xeres városban pénteken éjjel a környékről felfegyverkezett anarchisták törtek be, hogy kirabolják a várost. A csendőrség visszszorította őket, de a lövöldözés egész reggelig tartott. Reggel nagyrészt elfogták őket. Az elfogottak fölött haditörvényszék fog itélni. A támadásnál három ember ölegett meg és egy megsebesült. Harmincz embert elfogtak.

A templomromboló Oroszország. A vilnai és grodnói kormányzóságokban eddig már 94 katolikus templomot zárták be, melyeket aztán részint leromboltak, részint orosz templommá, kaszárnyává, vagy raktárakká alakították át.

Az új egyiptomi alkirály. A török szultán Abbas herceget, alkirályvá nevezte ki.

A szabadelvű párt gyűlése.

Debreczen, január 4.

Tegnap délelőtt tartotta meg, a magát még mindig »szabadelvű«-nek czimeztető kormány-part, a városháza nagy termében szer-zekedő gyűlést.

A gyűlést az »intéző bizottság« nevében Fráter Imre »pártelnök« hívta össze, s mint azonban Márk Endre ügyvédnek, a debreczeni szabadelvű-párt e tekintélyes-vezérférfiának tiltakozásából még e gyűlés folyamán kitűnt: Fráter Imre ur jogtalanul tolt fel magát a gyűlés elnökéül s az »intéző bizottság« is egy sórgás-komaszó-ból szűr alatt, önkényesen összeszedett klikk, melyet e czéla nem a debreczeni szabadelvű párt bízott meg s így ténykedése egészen önkényes és jogtalan volt.

Sajátságos eljárás e a helybeli mameluktábor intéző korifeusai részéről, mely különben egészen beleillik a mostani kormány systemájába: elnyomni az egyes polgárok szabad vélemény nyilváníását s kény- és kedv szerint rendelkezni a párt tagokkal, kiknek zömét úgy is az állami tisztviselők képezik, kiknek tehát — a jelenlegi »szabadelvű« kormány magatartása szerint — muszka módra parancsolni lehet.

Tiszteljük az ilyen szabadelvűséget a gyűlésnek egyébként kiváló érdekességét kölcsönözött a Dr. Király Ferencz kijelölése, minek következtében a szabadelvű párt több tekintélyes férfa — élükön Márk Endrével — azonnal tüntetőleg távozott a gyűlésből.

Dr. Király Ferencz ur politikai köteletánc produkciói eddigelé a függönyök mögött mentek vége az u. n. »intéző férfiak« klikkje előtt. S teljes megiepetést okozott a Fráter Imre ur indítvány, melylyel Debreczen város II-ik választó kerületének volt pártönkivüli képviselőjét most mint a kormánypart jelöltjét hozta ajánlatba. Dörgő — némaság fogadta e kínos meglepetést kellett ajánlatot, melyre csak is egy üde hang rikoltotta, hogy »Elfogadjuk,« — s így büszke lehet Dr. Király Ferencz ur, a kormánypart legszengébb hajtása, hogy jelölése »egyhangúlag« történt.

Márk Endre és társai azonban már ekkor elhagyták a termet s megrítkult sorok előtt jelent meg Dr. Király Ferencz, hogy elmondja beszámoló beszédét, mely annál könnyebb feladat volt rá nézve, mert 1 ször is az egész lefolyt országgyűlés alatt épen semmit se tett, 2-szor mert nem a választóinak mondta el beszámolóját, kiktől mandátumát nyerte, hanem új es idegen elemeknek, kik legujabb köpeny forgatását türelemmel fogadták.

Ugy Dr. Király Ferencz, mint Kőrösi Sándor beszéde, mely egy kalap alatt beszámoló és programként szolgált, nélkülözött minden emelkedettséget s minden elfogadható érvet; semmivel sem járultak e beszédek a kormány álláspontjának tisztázásához, még csak mentegetni sem kíséreltek meg az országgyűlés feloszlításának példátlan merényletét, az elkészített törvényjavaslatok cserben hagyását, a kormány hazug ígéreteit. Óvatosan kerültek érinteni a hadsereg kérdését s mindkét beszéd megegyezett abban, hogy röviden ebben lehet azok tartalma kifejezni: »Nesse semmi, fogd meg jól.«

Dr. Király Ferencz ur beszédének különben két érdekessége volt. Egyik, a mi kimaradt belőle; t. i. az, hogy pár héttel ezelőtt még Apponyi Albertnek komendálta magát

s hívta Apponyit Debreczenbe, hogy üssön itt mellette, mint nemzeti-párti jelölt mellett, propagandát; a másik érdekesség pedig azon kijelentésében állt, hogy ő zsidó vallásu polgártársainak nem tartja ez idő szerint magyaroknak, mert mint szöröl-szóra mondá: »600,000 zsidó van ez idő szerint Magyarországon s azért kellene a polgári házasság, hogy ezek magyarokká legyenek.«

A Dr. Király Ferencz beszédének egyéb tekintetekben is eszme- és szellem-szegénységéért némi kárpótlásban részesített a Kőrösi Sándor urunk bátyánk disz-szónoklata, melyet az egész hallgatóság általános és szűnni nem akaró zajos derűtséggel s itt-ott szive szerinti józú kacajjal hallgatott.

Az első beszéd benyomása után kell émeltyéget elozlatta s egész jó étvágyat csinált ez a józú, körömfönt magyar beszéd.

Ki is kiáltották az öreg urat a III. választó kerület képviselőjének újra (csak már ne Zádor Lajos lett volna az üdvözölő szónok!) s még megeshetik, hogy újra képviselő lesz, ha — meg nem buktatjuk.

Erre pedig tiszta szívből törekedünk. Maga a gyűlés a következő sorrendben ment vége:

Fráter Imre elnök üdvözli a mintegy 200 főny hallgatóságot. Méltóztatnak tudni, — ugymond — hogy az 5 éves országgyűlés feloszlatoit s az új országgyűlés febr. 8-ára összehivatott. Gondoskodni kell tehát a korteskedésről.

Mielőtt erre áttérne, az általános helyzetről szól. Ha figyelemmel kísérjük a választási mozgalmakat, lehetetlen meg nem győződni, — hogy daczára a sok és szép választási manifestumoknak: a jövő országgyűlésre a szabadelvű párt még nagyobb többséggel fog a választási küzdelmekből kibontakozni, mint eddig. Ennek oka az, — hogy a val. polgárok előtt a nagy frázisok ideje lejárt; Magyarország választópolgárai a politikai érettség azon fokára emelkedtek, hogy saját értelmi erejükkel belátják azt, miszerint Magyarország állami megszilárdítására, s a nemzet jogos aspirációinak fokozatos békés elérésére egyedül a szabadelvű párt képes és hogy ezen aspirációk a szabadelvű párt zászlajára is fel vannak írva.

Itt Debreczenben is pártunkba visszajöttek a dissidensek s maga a volt egyik ellenzéki képviselő ur visszatért kebelünkbe. Ez oly erőt kölcsönöz a debreczeni szabadelvű pártnak, hogy az eredmény és siker biztosítva van. Ha mindenki teljesíti kötelességét.

Ezekután áttér a jelen közgyűlés tulajdonképpeni tárgyára: a választandók kijelölésére. Az intéző bizottság az eddigi gyakorlat-hoz képest meg fogja tenni javaslatát, de nem akar elzárkózni az egyes polgárok indítványaitól sem.

Márk Endre ezen felhívás folytán szólni akar, de nem engedik.

Fráter Imre folytatva kijelenti, hogy csak a II. és III. kerületben vannak hivatalos jelöltek, az I-re nézve majd később fognak válnaközöl szellemet.

A II-ik kerület jelöltjeül ajánlja dr. Király Ferenczet, mint ki a közgazdasági téren oly kiváló szaktehetség (legalább ez az általános hiedelem) s kibén es a földön nem fogunk. (Lanyha eljenzés.)

A III-ik kerület jelöltje pedig ismét Kőrössi Sándor az igazságügyi bizottság elnöke s a mit tán a választó polgárok nem tudnak, de Fráter jól tud, hogy ő sok fontos javaslat kidolgozásával van megbízva. (Még lanyhább eljenzés.)

Márk Endre az általános némaság után felszólal. Azt hitte, hogy az elnök ur nem fogja bevezetni a jelölés kérdését. Mert a gyakorlat az volna, hogy a kerületek külön fognak jelölteket állítani s arról tanácskozni. Nem helyeselheti tehát formai tekintetben az elnök proppozícióját.

Azonkívül a választók ezen gyűlésének külön kellene elnököt és jegyzőt választani, mert Fráter urat elnökül nem tekintheti.

A kijelölésre vonatkozólag azt adja elő, hogy egy intéző bizottság alakult ezelőtt 14 évvel Debreczenben, de csak arra az országgyűlési ciklusra. Alakult egy szabadelvű pártkör is, de ez megszűnt.

Fráter Imre erre utasítja Márk Endrét, hogy maradjon a tárgynál.

Márk Endre folytatva a kijelölés kérdését, mint II. ker. val. polgár (miután csak ehhez tartja magát jogosultnak szólni) szól a Király-párt alakulásáról. Tény az, hogy a szabadelvű párt érzékeny veszteséget szenvedett a mult választásnál s ennek oka a párt cserben hagyása volt a dissidensek részéről.

Nem helyeselheti tehát, hogy olyan jelölt állíttassék, ki az országgyűlési ciklus alatt nem tért át a szabadelvű pártba, hanem annak megalázása után most ennek segélyét akarja felhasználni csak azért, hogy be lehessen jutni bizonyos állásokra.

Fráter felbeszakitja, de a gyűlés halani kívánja szónokot.

Márk folytatva, minthogy azt akarja, hogy a szabadelvű párt ily süllyedése kikerültesse, indítványozza, hogy:

1. Méltóztatassék kijelölni a közgyűlésnek elnököt és jegyzőt;
2. intéző-bizottság alakíttassék;
3. Oly jelölt állíttassék, ki multjánál,

tehetség s ne oly kezek. (és) Ő e ha a szab

Fráter a magától Dr. K. zólag azt jezés) azt megentik tud

Márk hogy az elbák forognatenciák tudtuk Fráter moraliat

Fráter ismétli a kseket? Mitotta, hogygulg elfEndre természet.

Felöl végrehajtó elfogadtattele szölte nek belő Küldő Király számú köDr.

tán beszám hogy mit kétesnek, hogyözintesezti szabnyelvbottas tudja, mely Exkuzálja hanem —

Öt tehát pS ha valaklépelt-be mhatja, ho ségi válas az önérz amic! !) M amok for kell állást csak mosta választói ir

Dr. K. tikaik elkis adat, ezta programmi zólag elő vényt nem miatt, han meggyékből Szabolcsból

A kú megszavazt nem poli zetisége A po ná, mert ő a kik mag

A jó szegény né és müvelt. kell fejleszt magyár rendszer ki (Ejnye, de Magas A zónáról. szabályozás vasárnapi szerződésék fele legnagyobb veté a súly

Ó mo tud expedi kellőleg m köntendő ke nek érdeke azt szavazt jenez). Vég elvű párt li polgárai él

Sziny nevében ké mely aldoza landonak n

Körösi tán, a ki is számoló bes üdvözli Dr. padon ült v okok, a mi

Szól a ja Tisza bu dicsőséges ügy lehető tesüljenek.

A vármeg mondja, ho got s a mi frázisok. E nak nem ismétli a p mondott be

E kéz megyei köz urak, mikorm Az önkorm nem azon megyei biz

Kőbányai sertésüzlet
A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Január 9.
a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Óreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli súlyban) 44.—45.50. 2) Óreg közép (páronként 300—400 klg-súlyban) 43.—44.—45. 3) Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli súlyban) 47.—47.50. 4) Fialat közép (páronként 251—320 klg, súlyban) 45.—46.—47. 5) Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő súlyban) 42.—44.—45. II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 klgon felüli súlyban) 40.—43.—44. 7) Közép (páronként 220—280 klg, súlyban) 42.—43.50. 8) Könnyű (páronként 220 klgig terjedő súlyban) 41.—43.—44. III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 klgon felüli súlyban) 43.—44.—45. 10) Közép (páronként 220—260 klg, súlyban) 42.—43.—44. 11) Könnyű (páronként 220 klgig terjedő súlyban) 40.—41.—42. Sertés létszám: január 8. napján volt készlet 130,027 darab. A hízott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizlalnai való sertés — — — — — malacz (4—11 hónapos korban) elhajtattott 1422 drb.

Budapesti gabonatózsde. Január 9-én. Buza tavaszra 10.96 pénz 10.98 áru. Ószre 9.75 pénz, 9.77 áru. — Tengeri 1892 máj.—jun. 5.82 pénz, 5.83 áru. Zab tavaszra 6.23 pénz, 6.25 áru, ószre — — — — — áru. — Káposztarepeze aug.—szept. 13.60 pénz, 13.70 áru.

Debreczeni piac.

Debreczen, jan. 11.

Heti vásár.

(jan. 5.)

1 mm. Buza	10.80	10.70	10.60
1 mm. Kétszeres	10.00	9.90	9.80
1 mm. Rozs	9.80	9.70	9.60
1 mm. Árpá	5.70	5.60	5.55
1 mm. Zab	6.70	5.60	5.50
1 mm. Tengeri	5.50	5.40	5.35
1 mm. Köles	5.50	5.40	5.30
1 mm. Rizs		22.00	
1 mm. Borsó szepességi		17.50	
1 mm. Lencse		19.00	
1 mm. Bab fehér		8.50	
1 mm. Köles kása		10.00	
1 zsák Burgonya 1.10 frt. mm.	2.20		
100 kiló Szalonna	42.00	40.00	38.00
100 kiló Háj	48.00	47.00	46.00

Marha-vásár.

(jan. 5.)

Marha. Felhajtattott 578 drb, eladatott 383 darab.

Árak: a régiek.
Írányzat: lanya.

Ló-vásár.

(jan. 5.)

Ló. Felhajtattott 400 drb, eladatott 210 drb

Árak: a régiek.
Írányzat: lanya.

Felélő szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

Hirdetmény.

H.-Böszörmény város erdején több mint ezen darab

szerszámfának

különösen, de

épületfának

is alkalmas **szilfa**, nyilvános árverésen készpénzfizetés mellett darabonként eladatik.

Az árverés határnapjau! 1892. évi január hó 21—22, esetleg 23-ika van kitűzve.

H.-Böszörmény, január 5. 1892.

Somossy Béla,

polgármestee.

(14.) 1.—

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december 1-től kezdve

az összes raktárunkon lévő

női ruhaszöveteket

FEKETE DIVATKELMÉKET IS,

szines mosó velezeket

téli gyapju nagykendőket,

trikot derék és gyermek-ruhákat

valamint

szőnyegeket

Smyrna, Axminster, Brüssler, Tapestry és hollandi

SZŐNYEGEKET IS,

f ü g g ö n y ö k e t

mélyen

leszállított árakon

árusítjuk el.

Szabó Lajos fiai

DEBRECZEN, RÓZSA-TÉR.

(8.)

—7.

150.

**AZ „ISTVAN“ GÖZMALOM TÁRSULAT
GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEJYZÉKE.**

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	18.—
B. Szinte » aprószemű		17.40
0. Királyliszt		17.40
1. Lángliszt kivonat.		17.—
2. Elsőrendű zsemlye liszt		16.80
3. Zsemlye liszt		16.40
4. Elsőrendű kenyér liszt		16.20
5. Közép kenyér liszt		15.80
6. Kenyér liszt		15.20
7. Barna kenyér liszt szákonként á 70 klg		13.60
8. Takarmány liszt		9.—
11. Fiom korpa szákonként á 50 klg		5.—
12. Durva korpa		4.80

246 Debreczen, 1891. december 31.

Szives tudomásul!

A közelgő farsangra nagy választékban érkeztek raktárra

BÁLI SZÖVETEK,

szines selymek,

FRANCZIA VOILE-OK,

atlasz, satin és batisztok,

továbbá: LEGYEZŐK, VIRÁGOK, CSIPKÉK,

báli belépők,

melyeket igen olcsón árusítunk el.

szabó LAJOS FIAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

Mintákkal kívánatra készséggel szolgálunk.

(8.)

—7.

HIRDETMEYNY.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy az általunk feltalált

aszfalt tölgyfa-padló

(Asphalt Parquette)

forgalomba hozására úgy a magyar, mint az osztrák kereskedelmi miniszteriumtól **kizárólagos szabadalmat** nyertünk. Találmányunk fontosságát azon körülmény képezi, hogy mi nem **tapasztjuk**, hanem külön e célra gyártott aszfaltra **szegezzük** a parkett szeleteket, mely így a nedvesség felszívódását és a gomba képződést teljesen megakadályozza. Csin és **olcsóság** tekintetében is a versenyt bármely hasonló vivmánnyal kiállja, sőt felül is mulja. — Megrendelések eszközölhetők:

BAK LAJOS és POLLÁK SAMU KOLOZSVÁROTT.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradtunk tisztelettel

BAK LAJOS és POLLÁK SAMU.

Értekezhetni Pollák Samu irodájában, Széchenyi-utca 1801.

510

6—6

„DEBRECZEN“ NYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG

NYOMDÁJA

(Nagy-uj utca 1702. számú Konrád-házban)

teljes új berendezéssel,

elvállal mindennemű nyomtatványokat, u. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, báli- és lakadalmi meghívókat és táncrendeket

kereskedelmi-, ügyvédi- és községi nyomtatványokat stb

a legizlésebb kivitelen és **jutányos árak** mellett.

Vidéki megrendelések **Erdélyi István** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Uj vállalatunkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN“,

a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ“ és a „JOGI HETILAP“ is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a Debreczen cz. lapban a legjutányosabb árakon közöltenek.

Bírósági nyomtatványok készletben vannak.